

Политичка партија ЛЕВИЦА
ул. „Мирослав Крлежа“ бр. 20-1/12 – Општина Центар, 1000 Скопје
Трансакциска с-ка: 300000004515386 – Комерцијална банка
ЕДБ: 4044016512070 | ЕМБС: 7108192
www.levica.mk | contact@levica.mk | тел. 075/885-645

И Т Н О – ВРЕМЕНА МЕРКА!

Д О: УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

ул. „Кеј Димитар Влахов“ бр. 19 – 1000 Скопје, Македонија
тел.–факс: 02/3119-355 | www.ustavensud.mk | mail@ustavensud.mk

П О Д Н О С И Т Е Л: Политичка партија ЛЕВИЦА

ул. „Мирослав Крлежа“ бр. 20/1-12 – о. Центар, 1000 Скопје
ЕМБС: 7108192 | ЕДБ: 4044016512070
Трансакциска с-ка: 300000004515386 – Комерцијална банка
www.levica.mk | contact@levica.mk | тел. 075/885-645

И Н И Ц И Ј А Т И В А

**ПРЕТСТАВКА ЗА ПОВЕДУВАЊЕ ПОСТАПКА
ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА И ЗАКОНИТОСТА НА ПОДЗАКОНСКИ ПРАВЕН АКТ**

I

Целта на оваа иницијатива за конституциона, јудициелна, нормативна, репресивна и апостериорна контрола *in abstracto*, е поведување постапка за оценување на уставноста и законитоста на **Одлуката за определување на заштитни зони за заштита на водите на водозафатниот објект извор „Студенчица“, мерки за заштита, услови, начини на воспоставување на заштитните зони и картографскиот приказ бр. 41-410/2** – како подзаконски општ правен акт, донесена од страна на Владата на Република С. Македонија на 10 јануари 2023 година и објавена во „Службен весник на РСМ“ бр. 7/23 (од 13.01.2023) – во целост.

Особено спорни се долунаведените норми:

Член 10,

ст. 1, ал. 17; ст. 6; ст. 7 и ст. 8

(1) Во широката заштитна зона (зона на санитарно ограничување) не треба да се вршат активности и дејности кои можат да предизвикаат негативно влијание врз квалитетот и издашноста на водата во изворот „Студенчица“ и тоа: ...

- изградба на автопатишта, магистрални и експресни патишта без канали за зафаќање, одвод на атмосферски води и без сепаратори за масла;...

(6) Објектите од типот на ветерни паркови и соларни фотоволтаици

заедно со нивната пропратна инфраструктура, доколку не претставуваат објекти кои можат да го загрозат квалитетот на подземните води, можат да се градат во широката заштитна зона.

(7) За објектите и градежните зафати за кои не се предвидени ограничувања со мерките во овој член, а во фаза на градба и експлоатација може да претставуваат потенцијален извор на загадување на водите на изворот „Студенчица“ во широката заштитна зона, треба да биде извршена оцена за влијанието врз животната средина со изработка на елаборат за заштита на животната средина или студија за оцена на влијанието врз животната средина, одобрени од Министерството за животна средина и просторно планирање. Предвидените мерки за елиминирање на негативните влијанија од градбата врз сите медиуми од животната средина во елаборатот или студијата ќе бидат предмет на строг мониторинг со најсовремени технички решенија.

(8) Изградбата на сите видови патишта во широката заштитна зона треба да биде со строго почитување на мерките кои ќе произлезат од елаборатот или студијата од став 7 на овој член, прописите од областа на градењето и од областа на заштитата на животната средина и проектната документација за изградба, како и на мерките од овој член.

II

Оваа иницијатива за оцена на уставноста и законитоста на горенаведените одредби оспорени одредби ја поднесуваме, согласно чл. 24, ст. 1; чл. 108; чл. 110, ст. 1, ал. 1 и чл. 112, ст. 1 од **Уставот на Република С. Македонија** (1991); како и чл. 12 од *Деловникот на Уставниот суд на РМ* (Сл. весник на РМ бр. 70/1992 и др.).

III

Во склоп на оваа Иницијатива, поради итноста и сериозноста на ова правно прашање, паралелно и симултано истакнуваме и посебно **барање за изрекување времена мерка** (по чл. 27 од *Деловникот*) – поради тоа што со спроведувањето во пракса на побиваниот подзаконски владин акт, може да настанат **тешко отстранливи и штетни последици по природата и животната средина, како и опасни последици по здравјето на граѓаните!** Поради ова, неодложно бараме – во текот на траењето на постапката, а до донесувањето конечна одлука по предметов – Судот да донесе привремено решение за запирање на извршувањето на акти или дејствија преземени врз основа на оспорениов подзаконски правен акт.

IV

Бараме комплетно **поништување**, т.е. **целосна касација** со ретроактивно дејство (лат. *ex tunc* = „оттогаш“) или **укинување** со дејство *ex nunc* („отсега“ за во иднина) на побиваниот правен акт – по Ваша проценка и со Ваша конечна и мериторна одлука – од причини што, основано, сметаме дека постојат неотстранливи *материјално-правни причини* за неговата ништовност/рушливост, кои се во директна спротивност со Уставот на РМ и Законот за водите, а кои детално ќе ги објасниме во образложението подолу.

V

Сметаме дека горенаведените норми од побиваниов акт се спротивни на следниве **уставни одредби**, стипулирани во нормативниот дел на *Уставот на РМ* (1991) – особено во Делот I: *Основни одредби*; во Делот II: *Основни слободи и права на човекот и граѓанинот* – оддел 2 „Економски, социјални и културни права“, оддел 3 „Гаранции на основните слободи и права“ и оддел 4 „Основи на економските односи“:

а) чл. 8, ст. 1, ал. 1, 3 и 10 од УРМ:

Темелни вредности на уставниот поредок на Р. Македонија се:

- т. 1: *основните слободи и правана човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот;*
- т. 3: *владеењето на правото;*
- т. 10: *уредувањето и хуманизацијата на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата.*

б) чл. 39, ст. 2 од УРМ:

Граѓанинот има право и должност да го чува и унапредува сопственото здравје и здравјето на другите.

в) чл. 43 од УРМ:

Секој човек има право на здрава животна средина. Секој е должен да ја унапредува и штити животната средина и природата. Републиката обезбедува услови за остварување на правото на граѓаните на здрава животна средина.

г) чл. 51 од УРМ

Во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да го почитува Уставот и законите.

д) чл.55, ст.3 од УРМ:

Слободата на пазарот и претприемништвото можат да се ограничат со закон единствено заради одбраната на Републиката, зачувувањето на природата, животната средина или здравјето на луѓето.

Исто така, сметаме дека горенаведените норми од побиваниот подзаконски акт се спротивни на следниве **законски одредби**, стипулирани во **Законот за водите** (Сл. весник на РМ бр. 87/2008 и 6/09, 161/09, 83/10, 51/11, 44/12, 23/13, 163/13, 180/14, 146/15, 52/16, 113/18, 151/21) – особено во Делот I: *Општи одредби*; Делот II: *Користење на водите*, оддел 2: „Општи одредби за користење на водите“; Делот IV: *Заштита на водите*, оддел 1. „Општи одредби“ и оддел 2 „Цели на животната средина на водите“:

Член 4 **Дефиниции**

Одделни изрази употребени во овој закон го имаат следново значење:

1. Води се површинските води, вклучувајќи ги и постојаните водотеци или водотеците во кои што повремено тече вода, езерата, акумулациите, изворите и подземните води.

Член 12 **Режим на водите**

(1) Режимот на водите е збир од параметри кои што ја дефинираат квантитативната и квалитативната состојба на водите на определено место и во определено време, како што се: водостојот, протекот, насоката на текот, брзината на водата, проносна на носот, физичките, хемиските и радиоактивните особини, хидробиолошкиот состав на водите и други параметри.

(2) Забрането е вршење на работи кои што предизвикуваат промени во режимот на водите, односно промена на параметрите од ставот (1) на овој член, спротивно на одредбите од овој закон.

Член 77 **Општа забрана**

(1) Секое дејствие или активност со кое што се загадуваат водите или се испуштаат отпадни води или непреземање на дејствие со кое што се овозможува загадување на водите или испуштање на отпадни води е забрането.

(2) По исклучок од ставот (1) на овој член дејствијата и активностите можат да се преземат под услови и на начин утврдени со овој закон.

Член 100 **Режим на заштитни зони за водните тела наменети за консумирање од страна на човекот**

(1) Заради заштита на водното тело кое што се употребува за снабдување со вода на менета за консумирање од страна на човекот од загадување или од други видови на искористувања кои можат да влијаат врз безбедноста на

водата или нејзината количина, се преземаат неопходни мерки кои нема посредно или непосредно да дозволат:

1) влошување на постојниот квалитет на водата во мера релевантна за заштита на човековото здравје; и

2) зголемување на нивото на третман за прочистување на водите што се користат за производство на вода за пиење.

(2) Активности кои би ја загрозиле квалитативната и квантитативната состојба на водното тело наменето за консумирање од страна на човекот се забранети во заштитните зони.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

1. ИЗВОРОТ „СТУДЕНЧИЦА“ Е ОД НЕПРОЦЕНЛИВО СТРАТЕШКО ЗНАЧЕЊЕ ЗА ДРЖАВАТА И ЗА МАКЕДОНСКИТЕ ГРАЃАНИ И ИСТИОТ Е ВО ЈАВЕН ИНТЕРЕС

Пристапот до безбедна вода за пиење е основен предуслов за остварување на правото на живот загарантирано со меѓународното право и Уставот на РМ, но и за уживање на останатите човекови права, вклучувајќи го правото на здравје, образование, домување, работа и заштита од сурово, нечовечно или понижувачко постапување или казнување.¹ Слично становиште има заземено и Уставниот суд во својата уставно-судска практика, бидејќи во *Одлуката бр. 130/2018-1* донесена на седницата одржана на 8 мај 2019 година, Уставниот суд има утврдено дека **водата како добро од општ интерес за Републиката** ужива посебна заштита на начин и под услови утврдени со закон, а основно право на човекот и граѓанинот е правото на користење на основното средство за живот – водата, која го овозможува неговото право и должност да го чува и унапредува сопственото здравје и здравјето на другите. Оттука, природниот извор Студенчица е од непроценливо значење за Републиката и клучен фактор за достоинствен живот на граѓаните, имајќи превид дека преку изворот се обезбедува јавно водоснабдување на вода наменета за консумирање од страна на граѓаните во градовите: Кичево, Прилеп, Македонски Брод, Крушево и општините: Пласница, Долнени и мал дел од Кривогаштани, како и околните села на овие градови / општини. Согласно ова, најмалку 10% од населението во државата зависи од благосостојбата, добробитот и заштитата на изворот Студенчица!

¹ Повеќе за човековото право на чиста вода за пиење, во светлото на меѓународното право за правата на човекот, погледнете на: <https://justiceobservers.org/article/70939/63646/187>.

Водите кои извираат од Студенчица се употребуваат од страна на месното население со векови, а во поново време се користат и од неколку јавни претпријатива за водоснабдување, преку кои **чистата вода за пиење** од изворот стига до домовите на граѓаните од еден поголем регион. Со веќе неважечката *Одлука за определување на заштитни зони на изворот „Студенчица“ бр. 51-5607/1* (22 октомври 2011), објавена во Сл. весник на РМ бр. 151/11, биле определени заштитните зони околу изворот и строги мерки за заштита, кои забранувале изградба на објекти од посериозен габарит во заштитните зони на Студенчица. Наспроти ова, со новодонесената контроверзна владина Одлука се дозволуваат градежни зафати и изградба на ветерни паркови, соларни фотоволтаици, заедно со нивната пропратна инфраструктура баш во заштитената зона изворот [!?!], како и изграба на автопатишта, магистрални и експресни патишта! Со ова, се деградира јавниот и општ интерес и се загрозуваат природата и здравјето на граѓаните, и истите се ставаат во подредена положба на профитот и приватните бизнис интереси на поединци или групи – спротивно на Уставот, темелните вредности на уставниот поредок и на законите.

2. ОСПОРЕНИОТ ПОДЗАКОНСКИ АКТ Е СПРОТИВЕН НА УСТАВОТ НА РМ, ПОТОЧНО НА ТЕМЕЛНИТЕ ВРЕДНОСТИ НА УСТАВНИОТ ПОРЕДОК НА РЕПУБЛИКАТА

Согласно чл. 8 од *Уставот на РМ* (1991), темелна вредност на уставниот поредок на РМ е „уредувањето и хуманизацијата на просторот и **заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата**“! Оттука, произлегува дека уставотворецот поставува обврска за граѓаните и Републиката не само да ги штитат животната средина и природата, туку и сèопшто да ја подобруваат нивната состојба. Ова следи од едно просто јазично, т.е. *граматичко толкување* на нормата, затоа што според официјалниот дигителен толковен речник на македонскиот јазик,² нешто да се „унапреди“, значи тоа нешто да се „поттикне напред во развојот, да се подобри или усоврши“! Со дозволувањето на изградба на комплексни и габаритни градби од типот на електроцентрали и придружна мрежна и патна инфраструктура, во никој случај не се обезбедува унапредување на животната средина и на природата, туку напротив – неминовно е, во блиска иднина, просторот да се дехуманизира и деградира до непрепознатливост.

² Достапен на следниот линк: <https://makedonski.gov.mk/>.

Напротив, заштитата на животната средина и природата се уназадува преку значително олабавување на заштитните мерки утврдени во *Одлуката бр. 51-5607/1* (22.10.2011). Имено, со оспорената одлука на Влада забраната за градење на ветерници, фотонапонски централи и патишта во заштината зона на Студенчица се отстранува [!], со што **ефективна заштита** на овој извор од непроценливо значење за граѓаните и Републиката повеќе не постои! Уставниот суд треба особено да има предвид дека изградбата на енергетски објекти и патишта неминовно опфаќа користење на разновидни градежни материјали, бетон, асфалт, разни суровини, масла за одржување на опрема, машини и механизација, горива и друго, чија употреба, без разлика на мерките за заштита на животната средина кои би се применувале, носат неизбежен и реален ризик од загадување и контаминација на почвата. Ова е особено опасно во конкретниот случај, имајќи го предвид директниот контакт и поврзаноста помеѓу водата за пиење која извира од изворот и почвата во непосредна близина на истиот, и фактот дека за ветерници и далноводи, чија изградба со оспорената Одлука се дозволува, вообичаено е потребно длабинско копање во земјата, со цел поставување на темели доволни за објекти со потенцијална висина од над 100 метра.

Поблиска нормативна разработка на темелната вредност на уставниот поредок за уредување и **хуманизација на просторот** и заштитата и унапредувањето на животната средина и природата наоѓаме во чл. 43 од УРМ, каде е предвидено дека секој човек има право на здрава животна средина и е должен да ја унапредува и штити животната средина и природата, а е воспоставена обврска за Републиката да обезбедува услови за остварување на правото на граѓаните на здрава животна средина! Со дозволувањето на градежни активности и, понатаму – во перспектива, на друг вид активности за управување и одржување на енергетските објекти, во рамките на заштитената зона на овој значаен извор, Владата на РМ – како титулар на извршната власт, постапува дирекно во спротивност на својата обврска да ја унапредува и штити животната средина и природа, како и на обврска да обезбеди услови за остварување на правото на граѓаните кои пијат вода од Студенчица на „здрава животна средина“.

Впрочем, од една сеопфатна анализа на оспорената Одлука се заклучува дека истата е мошне апсурдна и само-контрадикторна во однос на мерките за заштита кои ги определува, со што се докажува нејзината спротивност на темелните вредности на уставниот поредок и уставните норми. Општо гледано, со Одлуката се обесхрабруваат било какви човечки активности во заштитната зона на изворот, почнувајќи од обврската „изведбата на шумски патишта да биде сведена на

минимум“ и забраната за градба на мали сточарски објекти – пр. трла, бачила, мандри и сл. – без елаборат за заштита на животната средина. Мошне контрактивно и симптоматично, слични, но не построги **заштитни мерки** се предвидуваат и за далеку поголеми конструкции, како што се автопатишта, експресни и магистрални патишта (неспоредливи во споредба со шумски патишта за кои воопшто не е потребно користење на градежни материјали), ветерници и фотонапонски електроцентрали. Ова необјасливо фаворизирање на одреден вид големи загадувачки објекти со сигурност нема за цел заштита на изворот, туку задоволување на приватни бизнис-интереси за сметка на јавниот интерес за зачувување на ова заштитеното подрачје за идните генерации.

Од горенаведените причини, со оспорената Одлука **арбитрарно и волонтаристички** Владата ги прекршува своите уставни обврски и должности да ја унапредува и штити животната средина и природата, како и здравјето на граѓаните. Од оваа причина, Уставниот суд е должен проактивно да интервенира и да ги поништи овој подзаконски акт!

3. ВЛАДИНАТА ОДЛУКА Е СПРОТИВНА НА ПОСЕБНИОТ ЗАКОН ЗА ВОДИТЕ

Имајќи го предвид значењето на **водите**, како добро од општ интерес (лат. res communes omnium), законодавецот строго ја ограничил можноста за уредување и користење на просторот во и околу водите. Согласно чл. 12, ст. 2 од *Законот за водите* (2009) – како lex specialis – строго забрането е вршење на работи кои што предизвикуваат промени во режимот на водите. Режимот на водите е збир од параметри кои што ја дефинираат квантитативната и квалитативната состојба на водите на определено место и во определено време, како што се, inter alia, физичките, хемиските и радиоактивните особини, хидробиолошкиот состав на водите и други параметри. Притоа, во Законот за водите е предвиден посебен дел кој носи наслов: „Режим на заштитени зони за водните тела намените за консумирање од страна на човекот“. Во овој дел законодавецот сеопфатно и детално го уредил режимот на води, а особено ги забранил активностите кои можат да ја загрозат квалитативната и квантитативната состојба на водното тело наменето за консумирање од страна на човекот [чл. 100, ст. 2 од ЗВ].

Спротивно на горенаведените законски одредби, со оспорената Одлука се дозволува изградба на **ветерни паркови, соларни фотоволтаици** во срцето на заштитените зони на изворот Студенчица, како и изградба на автопатишта, експресни и магистрални патишта, со што директно се овозможува загрозување на

квалитетот на водата за пиење за 10% од населението на државата. Со изградбата на фотоволтаици и ветерници во зона 2 и 3 од заштитените подрачја на изворот Студенчица, водата од овој извор е ставена под ризик од контаминација со корозивни екстракти, кои со топењето на снеговите и преку дождови неминовно ќе се спуштат во подолните слоеви на почвата, а со тоа и во водите кои ја хранат Студенчица со свежа вода, со што извесно и научно предвидливо е дека во иднина ќе се загрози здравјето на граѓаните кои ја користат водата од овој извор.

Оттука, иако во чл. 82, ст. 2 од Уставот, изречно е предвидено дека Владата, како носител на егzekутивна власт, „своите права и должности ги врши врз основа и во рамките на Уставот и законите“, со оспорената Одлука Владата своеволно се дрзнува не само да дерогира, туку и **самостојно да креира легислатива!** Владата нема никаква можност за интервенција преку подзаконски правен акт, со кој малициозно би се дерогирал или изместил постојниот јавно-правен поредок (лат. *ius publicum*) утврден во позитивното домашно законодавство.

4. СО ВЛАДИНА ОДЛУКА НЕ МОЖЕ И НЕ СМЕЕ ДА СЕ СУБРОГИРА РЕПУБЛИЧКИОТ УСТАВ И СОБРАНИСКИТЕ ЗАКОНИ

Во услови кога со императивни законски одредби (лат. *ius cogens*) е предвидена **изречна забрана за градежни активности** кои можат да ја загрозат квалитативната и квантитативната состојба на изворите на вода намената за конзумирање од страна на човекот, со оспорените одредби се надминуваат претходно споменатите уставни и законски граници кои ја уредуваат оваа сензитивна сфера, поради што оспорениот подзаконски акт не претставува проста операционализација на одредбите од Уставот, како и законските одредби од *Законот за водите*, туку напротив подзаконскиот акт ги надминува дадените законски рамки, што е правно недозволиво! Со оспорените одредби апсолутно се нарушува системот на нормативна хиерархија и овозможува заобиколување на предвидените уставни и законски норми, а со тоа истите се спротивни на чл. 51 од УРМ.

На овој начин, непотребно и длабоко се подрива конзистентноста на уставниот поредок и согласноста на подзаконските акти со законите и со Уставот, како и усогласеноста на нормативните текстови, кои треба да градат непротивречен правен систем во една функционална *правна држава* (герм. *Rechtsstaat*). Ваквата подзаконска регулатива е нејасна, неприменлива во пракса и создава неконзистентност на правните прописи од ист и различен ранг. Оттука, оваа

конструкција на оспорените одредби од подзаконскиот акт, неосновано и дрско го руши концептот на владеењето на правото (англ. *Rule of Law*), како темелна вредност на нашиот уставен поредок, а гарантиран во чл. 8 од Уставот. А за да има владеење на правото, законските и подзаконските одредби треба да се јасни и разбирливи, прецизни и недвосмислени, доследни едни со други – оти само на тој начин може да се елиминира можниот субјективизам на органот кој го применува правото.

Argumentum a fortiori, ова, дотолку повеќе, што од досегашните одлуки и решенија на Уставниот суд на РМ, токму **правната сигурност на граѓаните** на РМ е дел од фундаменталното начело на владеење на правото, односно составен и нераскинлив дел кој е инкорпориран во овој авторитативен јавноправен стандард! Според едно постоечко начелно правно мислење (лат. *opinio iuris*) на Уставниот суд, токму „владеењето на правото подразбира доследна примена на законските прописи кои треба да се општи, точно одредени и недвосмислено формулирани правила – а не непрецизни, диспропорционални, малициозни или преекстензивни привилегирачки одредби и т.н. бланкетни-норми со кои се саботира и се девестира правиот поредок.

5. СУДИР ПОМЕЃУ КОЕКТИВНОТО ПРАВО НА ЗДРАВА ЖИВОТНА СРЕДИНА НА ГРАЃАНИТЕ И ИНДИВИДУАЛНИТЕ ПРИВАТНИ БИЗНИС-ИНТЕРЕСИ НА КОМПАНИИТЕ ОД Т.Н. ЕНЕРГЕТСКИ СЕКТОР

Уставот на РМ го гарантира правото на здрава животна средина во делот на економските, социјалните и културните права. Од погоре цитираните и објаснети уставните одредби, произлегува дека Републиката има *позитивна обврска* – преку своите државни органи – да преземе **мерки за заштита на животната средина**, а од друга страна и *негативна обврска* да се воздржува од активности кои би биле спротивни на правото на животна средина на граѓаните.

Во овој дух е и нормата утврдена во чл. 55 од Уставот на РМ, која ја уредува **слободата на пазарот и претприемништвото**. Имено, уставотворецот не ѝ дал апсолутен (неограничен) карактер на оваа слобода, туку истиот предвидел дека слободата на пазарот и претпримништвото можат да се ограничат со закон заради зачувувањето на природата, животната средина и/или здравјето на луѓето! Оттука, ограничувајќи ја слободата на пазарот и претпримништвото поради остварување на правото на животната средина и здравјето на луѓето, Уставот на РМ ја поставува *хиерархијата* помеѓу овие две навидум еднакви темелни вредности, на начин што го

става правото на здрава животна средина пред слободата на пазарот и претприемништвото! Ваквата уставно утврдена констелација помеѓу овие две слободи и права не може да се измени со подзаконски акт. И покрај ова, со оспорената Одлука, Владата поставува обратна хиерархија на овие права, на начин што ѝ дава примат на слободата на пазарот и претприемништвото и на приватните бизнис интереси пред правото на животна средина, притоа деградирајќи го значењето на изворот Студенчица и здравјето и животот на граѓаните кои секојдневно пијат вода од изворот.

* * *

Поради сè што е наведено претходно, сметаме дека **неустановната и незаконитата владина Одлука** за определување на заштитни зони за заштита на водите на водозафатниот објект извор „Студенчица“, мерки за заштита, услови, начини на воспоставување на заштитните зони и картографскиот приказ бр. 41-410/2 од 10 јануари година, е инкомпатибилни со нашиот уставен поредок, при што истата треба што побрзо да биде касирана и веќе да не постои во нашиот правен систем.

* НАПОМЕНА: Врз основа на досегашното лошо искуство при комуникацијата со Вашите служби, како подносител, БАРАМЕ да бидеме перманентно, навремено и писмено известени за понатамошното постапување, како и за исходот од оваа наша Иницијатива – согласно чл. 13 и чл. 22, ст. 1-2 од Вашиот Деловник за работа (1992).

Скопје
1.III.2023

Подносител:
ПП ЛЕВИЦА

Застапник по закон:
проф. д-р **Димитар Анасиев – претседател**
[Пратеник во Собранието на РМ]